

informátor

Rok povolání _____

ZDRAVOTNÍ SESTRA

v sociálních službách

Slezská diakonie
Přinášíme světlo do života potřebným

4/2025

OBSAH

2	EDITORIAL
3	CO SE UDÁLO
6	BIBLICKÉ ZAMYŠLENÍ
7	HLAVNÍ TÉMA – ZDRAVOTNÍ SESTRA V SOCIÁLNÍCH SLUŽBÁCH
11	VZDĚLÁVÁNÍ – ROSTEME SPOLEČNĚ
12	PERSONALISTIKA – JAK JSME OSLAVILI PRACOVNÍ JUBILEA?
13	MŮJ PŘÍBĚH
14	JAK VAŠE DARY POMÁHAJÍ
15	TIP NA KNIHU

EDITORIAL

Vážení čtenáři, milí přátelé,
s blížícím se závěrem roku se opět otevírá čas adventu a Vánoc, období, které nás vede ke ztišení a k zamyšlení se nad uplynulými měsíci. Celý rok 2025 jsme se ve Slezské diakonii věnovali tématu „Povolání“. Pohlíželi jsme na něj ve více rovinách, nejen jako na profesi a zaměstnání, ale především jako na (po)volání ve smyslu poslání, kdy do práce vkládáme své srdce. Postupně jsme vám představili, jak různorodé a nepostradatelné jsou všechny pracovní pozice v naší organizaci.

Po zaměření se na pracovníky v sociálních službách, sociální pracovníky a široké spektrum ostatních zaměstnanců se v tomto čtvrtém, vánočním vydání Informátoru zastavujeme u profese, která stojí na pomezí sociální a zdravotní péče – u zdravotní sestry. Práce zdravotní sestry je náročná a vyžaduje mnohem více než jen odborné znalosti. Je to povolání, které si denně žádá obrovskou lidskost, trpělivost a otevřené srdce. Zdravotní sestry tak přinášejí do našich služeb nejen péči o tělo, ale i naději, posilu a pocit bezpečí.

Chtěla bych vyjádřit upřímné poděkování za vše, co jsme letos mohli prožít – za každou výzvu, která prověřila naši soudržnost, za každý úspěch, který potvrdil smysl naší práce, a především za ochotu a mimořádné nasazení zaměstnanců na všech pracovních pozicích. Děkuji každému z vás, vážené kolegyně a kolegové. Drazí čtenáři, přátelé a podporovatelé Slezské diakonie, děkuji vám ze srdce za vaši celoroční přízeň a důvěru. Přeji vám i vašim blízkým požehnané Vánoce, naplněné láskou, pokojem a porozuměním.

Ať vás v novém roce 2026 provází Boží blízkost a mnoho radostných okamžiků.

S úctou

Zuzana Filipková
ředitelka Slezské diakonie

CESTA K POROZUMĚNÍ POKRAČUJE

Jana Jarošová

Projekt Slezské diakonie Skutečně JÁ II úspěšně pokračuje a propojuje účastníky workshopů – studenty základních, středních a vyšších odborných škol v Moravskoslezském kraji a lektory – lidi se zdravotním znevýhodněním. Společně sdílejí své příběhy, učí se a vzájemně se obohacují. Pro všechny je projekt cestou k zotavení, sebepoznání a péči o sebe a své zdraví. Máme radost, že otevřený dialog a lidské setkání mají sílu proměňovat životy i pohled na svět kolem nás. Děkujeme Moravskoslezskému kraji za spolupracovní.

CO SE UDALO

ŘEDITELKA SLEZSKÉ DIAKONIE ZÍSKALA OCENĚNÍ NA EVROPSKÝCH DNECH HANDICAPU

Zuzana Filipková

Co vás na cestě podpory lidí se zdravotním znevýhodněním nejvíce formovalo a co vás dodnes motivuje?

Má cesta podpory lidí se zdravotním znevýhodněním je velmi dlouhá. Začala už v čase mých studií, kdy jsem působila jako dobrovolnice a pomáhala v rodině, kde měli syna s postižením. Už v té době jsem věděla, že se profesně chci věnovat práci s touto cílovou skupinou lidí. Od roku 1993, kdy jsem nastoupila do Slezské diakonie, jsem se podílela na rozvoji služeb pro tyto osoby. Vnímala jsem, že je potřeba změnit systém podpory. Po revoluci v ČR převažovala ústavní péče a lidé se zdravotním postižením tak byli často v ústraní. V naší organizaci jsme proto zaváděli tehdy ojedinělý a progresivní integrovaný systém práce. Jednalo se o propojení oblasti školství, sociální péče a zdravotnictví s cílem začlenit lidi s postižením do společnosti a umožnit jim žít důstojný život. V roce 2020 jsem stála u zrodu mateřských, základních a středních škol Slezské diakonie pro žáky se speciálními potřebami, kde dodnes působím jako ředitelka. Má práce mne stále naplňuje i po tolika letech, vkládám do ní své srdce a nikdy se pro mne nestala nutností nebo rutinou. Motivuje mne víra v Boha, vím, že to, co děláme ve Slezské diakonii, má smysl. Mám ráda nové výzvy a mám to štěstí, že mám kolem sebe skvělé lidi, kteří mi pomáhají je realizovat.

Jaké výzvy a příležitosti vidíte v oblasti podpory lidí se znevýhodněním do dalších let?

Ve Slezské diakonii se snažíme pružně reagovat na potřeby měnící se společnosti. Lidé se dožívají vyššího věku, stárne také populace osob, které potřebují vysokou míru podpory.

Rozvíjíme a přizpůsobujeme služby pro lidi se zdravotním znevýhodněním v každém období jejich života, od doby narození dítěte až po seniorský věk. Lidé v potřebě přibývá a kapacity v našich zařízeních jsou omezené. Vnímám, že bude do budoucna nutné a nezbytné zapojení komunity a zplnomocňování rodinných příslušníků, ale také veřejnosti. Ráda bych proto zmínila například náš skvělý a inovativní projekt Homesharing, který umožňuje rodinám dětí s postižením využívat sdílenou péči. Znamená to, že si proškolení dobrovolníci-hostitelé pravidelně na domluvenou dobu berou dítě do své péče, aby jeho rodina získala čas na odpočinek, vyřízení běžných záležitostí a posílení rodinných vztahů. Dítě si tak buduje nové vztahy a zkušenosti, zatímco hostitelé získávají smysluplnou volnočasovou aktivitu.

Křišťálový kamínek je cena, které si nesmírně vážím. Toto ocenění patří nejen mně, ale celé Slezské diakonii. Děkuji všem, kteří se mnou léta spolupracovali, s otevřeným srdcem pomáhali vytvářet lepší podmínky a důstojnější život pro lidi se zdravotním znevýhodněním.

OCEŇENÍ Z MEZINÁRODNÍ KONFERENCE MĚSTSKÝCH POLICIÍ V ČESKÉM TĚŠÍNĚ

Tomasz Gierczuszkiewicz

Co pro vás znamená ocenění Medailí Městské policie Český Těšín za zásluhy?

Ocenění Medailí Městské policie za zásluhy pro mě znamená především uznání práce celého našeho týmu, kde se kolegové každý den nasazují pro podporu lidí bez přístřeší v našem městě. Vnímám, že v oblasti služeb pro lidi bez přístřeší hraje důležitou roli spolupráce mezi sociálními službami, odborem sociálním města, městskou policií, zdravotníky i celou komunitou včetně církví a dobrovolníků. Klient tak může spoléhat na komplexní provázanou podporu ze strany zapojených subjektů. Medaile je pro mě symbolem toho, že i v tak náročné oblasti, jakou je práce s lidmi bez přístřeší, má smysl hledat cesty porozumění a vzájemného respektu. Je to povzbuzení do další práce a zároveň závazek nepolevit v úsilí o důstojnější a bezpečnější město pro všechny.

Jak vnímáte spolupráci sociálních služeb a městské policie při pomoci lidem bez domova?

Spolupráci sociálních služeb a městské policie vnímám jako velmi důležitou. Každý z nás má jinou roli, ale společný cíl – aby lidé bez přístřeší měli šanci na důstojný život a reálnou pomoc a současně, abychom všichni jako občané města měli zajištěnou bezpečnost. Terénní sociální pracovníci a strážníci městské policie jsou často těmi prvními, kteří se s člověkem v nouzi setkají, a právě citlivý, lidský, ale současně i odborný přístup může rozhodnout o tom, zda se podaří navázat kontakt a nabídnout další podporu. Sociální služby mohou také městské policii pomoci lépe porozumět sociálním souvislostem a nabídnout cesty, které vedou k dlouhodobějším řešením. Když funguje důvěra a komunikace mezi oběma stranami, přináší to výsledky nejen klientům, ale i celému městu.

DOSTUPNĚJŠÍ ZDRAVOTNÍ PÉČE PRO LIDI BEZ DOMOVA

Radka Čapková

V prostorách střediska BETHEL Třinec dochází od května 2025 pravidelně co 2 týdny zdravotní sestra, která zdarma poskytuje lidem bez domova základní ošetření a pomoc s běžnými zdravotními obtížemi. Služba je hrazena z rozpočtu Magistrátu města Třinec a pracovníci střediska BETHEL Třinec jsou moc rádi, že mohli nabídnout zázemí pro tak smysluplnou činnost. Služba funguje teprve krátce a skutečný přínos se projeví až s příchodem zimních měsíců, kdy bývá potřeba zdravotní pomoci u lidí bez domova větší. Zdraví si zaslouží každý – a když je péče blíž, je to hned o něco jednodušší. Věříme, že i malý krok může mít velký dopad.

BEZPEČNÝ PROSTOR KE HRANÍ A VÝUCE NA ŠKOLNÍ ZAHRADĚ

Jana Kadlubcová

Ve středu 17. 9. 2025 se na zahradě u střediska LYDIE Český Těšín setkali žáci, rodiče, pedagogové i pozvaní hosté, aby společně oslavili dokončení opravy a revitalizace zahradních chodníků. Díky této úpravě mají děti z mateřské školy a žáci základní školy MŠ, ZŠ a SŠ Slezské diakonie opět krásný a bezpečný prostor pro výuku i hru na čerstvém vzduchu. Slavnostní otevření doprovodilo milé vystoupení žáků a srdečné poděkování všem, kteří se na realizaci projektu podíleli.

VE SLEZSKÉ DIAKONII SI V ROCE 2025 PŘIPOMÍNÁME 35. VÝROČÍ NAŠEHO PŮSOBENÍ

Renáta Větrovcová

Při příležitosti výročí naší organizace jsme v listopadu uspořádali odbornou konferenci na téma „Inovativní přístupy v sociální oblasti – kam směřujeme?“, benefiční Koncert světla a naděje a také slavnostní děkovnou bohoslužbu. S vděčností jsme mohli strávit společný čas se zakladateli Slezské diakonie, členy Představenstva, zástupci našeho zřizovatele – Slezskou církví evangelickou a. v. – a také se zahraničními hosty. Děkujeme za podporu, spolupráci, povzbuzení, inspiraci i naději. Na slavnostním setkání paní ředitelka připomněla citát: „Velikost člověka spočívá v tom, jak se chová k druhým lidem.“ S hlubokou úctou neseme hodnoty naší organizace a naše poslání i do dalších let.

ODVAHA TVOŘIT NOVÉ CESTY

V sociálních službách se často pohybujeme mezi potřebou pomáhat tady a teď a mezi vizí, jak zlepšovat péči do budoucna. V tomto napětí může být inspirací příběh dvou Josefů – prvním je biblická postava Josefa – správce Egypta, kterého máme v letošním roce povolání zařazeného na měsíc listopad. Vybrala jsem ještě jednu postavu se stejným jménem – Josefa z evangelíí, který se stal pěstounem Ježíše a který je tedy postavou adventního a také vánočního období.

Co mají právě tyto postavy společné s inovacemi a v čem mohou být inspirací pro nás?

Josef v Egyptě (1. Mojžíšova 41) byl mladý muž, který se po dramatických životních událostech ocitl v Egyptě, a dokonce ve vězení. V té době hrozil Egyptu hladomor. Když faraonovi nikdo nedokázal vysvětlit jeho znepokojivý sen o sedmi tučných a sedmi hubených kravách, Josefovi „bylo dáno“ rozpoznat jeho význam: přijdou roky hojnosti, po nichž nastanou roky hladu. Ale Josef nezůstal jen u výkladu, resp. navrhl zcela nový způsob hospodaření – v čase nadbytku shromažďovat obilí a vytvářet zásoby pro dobu nouze. Tento systém organizované přípravy byl na svou dobu výjimečně promyšlený a umožnil přežít nejen Egyptu, ale i okolním národům. Josef tak ukázal, že skutečná „inovace“ nevychází ze strachu z budoucnosti a také neznamená jen technické řešení. Skutečná inovace vyrůstá z moudrého nadhledu, z odvahy jednat jinak než ostatní a z víry, že i ve starých rámcích lze pod Boží režii tvořit nové věci.

Také Josef z Nazareta (Mt 1,19–24) čelil nečekané výzvě. Jeho „plány“ se zhroutily, ale místo rezignace naslouchal Božímu hlasu a otevřel se jiné, neznámé cestě. Přijal Marii i dítě – a právě tím umožnil uskutečnění Božího plánu pro celý svět. Jeho „inovace“ nebyla technická, ale vnitřní: byla to změna postoje, otevřenost novému a odvaha důvěřovat všemohoucímu Bohu.

Pro nás, kteří působíme v sociálních službách, jsou oba Josefové obrazem toho, že inovace není jen o nových metodách či projektech, ale o proměně pohledu – o schopnosti vnímat potřeby lidí s novou citlivostí a hledat tvůrčí cesty tam, kde se zdá, že už žádné nejsou.

Budoucnost sociální práce bude patřit těm, kdo mají srdce otevřené jako Josef z Nazareta a mysl moudrou jako Josef egyptský – těm, kdo se nebojí spojit rozum, víru v Boha a odvahu k novým začátkům.

Miriam Szókeová

ZDRAVOTNÍ SESTRA V SOCIÁLNÍCH SLUŽBÁCH – PROFESE S ODBORNOSTÍ I SRDCEM

Zdravotní sestra – povolání, které si lidé nejčastěji spojují se zdravotnickým zařízením, nemocnicí či ordinací. Jenže existuje i jiný svět, kde je role zdravotní sestry stejně odborná, ale přitom jiná – svět sociálních služeb. V čem konkrétně?

Stabilita a domov místo neustálého shonu

Zatímco ve zdravotnictví bývá práce sester často hektická a proměnlivá, prostředí sociálních služeb nabízí větší stabilitu. Klienti v domovech pro seniory nebo jiných pobytových službách zde tráví svůj čas dlouhodobě – pro mnohé z nich se zařízení stává druhým domovem. Zdravotní sestra zde není jen ošetřujícím odborníkem, ale i součástí každodenního života klientů. Je člověkem, kterého znají, kterému důvěřují, který jim dává jistotu, že je o ně dobře postaráno nejen po stránce sociální, ale i zdravotní. Pro mnohé klienty i jejich blízké je to zásadní požadavek spojený s poskytnutím sociální služby.

Odbornost s lidským rozměrem

Odbornost zdravotní sestry v sociálních službách zůstává zachována – poskytuje zdravotní péči, sleduje zdravotní stav klientů, spolupracuje s lékaři a zajišťuje ošetrovatelskou dokumentaci. Ale kromě toho její práce získává další rozměr – rozměr poslání. Je to práce, kde odbornost a lidskost jdou ruku v ruce. Kde zdravotník nejen léčí, ale i naslouchá, povzbuzuje a pomáhá člověku prožít jeho každý den důstojně a bezpečně.

Součást týmu, který řeší celý život člověka

Zdravotní sestra v sociálních službách není nikdy sama. Je členkou multidisciplinárního týmu, který společně pečuje o klienta jako o celek – po stránce sociální, psychické i zdravotní. Díky své odbornosti může sestra významně přispět k řešení sociální situace člověka, protože rozumí zdravotním potřebám, které s ní často úzce souvisí. Její znalosti a zkušenosti jsou přínosem i pro kolegy – vzniká prostor pro vzájemnou edukaci, sdílení zkušeností a spolupráci napříč profesemi. V tom je síla a atraktivita sociálních služeb – že se tu různé obory doplňují, neoddělují.

Nezastupitelná role v systému sociálních služeb

Bez zdravotních sester by mnohé sociální služby nemohly vůbec fungovat. Jsou klíčovou součástí systému, který stojí na péči o člověka v jeho celistvosti. Proto chceme v rámci kampaně „Povolání“ upozornit na význam této profese. Chceme ukázat, že zdravotní sestry v sociálních službách mají nejen své místo, ale i velkou hodnotu – pro klienty, pro týmy, pro společnost.

Bez zdravotních sester by mnohé sociální služby nemohly vůbec fungovat. Jsou klíčovou součástí systému, který stojí na péči o člověka v jeho celistvosti.

Příležitost pro sestry, které hledají smysl i stabilitu

Mnohé zdravotní sestry dnes zvažují, zda mohou či chtějí zůstat ve zdravotnictví. Životní okolnosti, potřeba klidnějšího rytmu nebo touha po jiné formě kontaktu s lidmi je často vedou k hledání nové cesty. Sociální služby mohou být touto cestou. Nabízejí možnost uplatnit své znalosti, zkušenosti i empatii – a přitom pracovat v prostředí, které je lidské, blízké a smysluplné.

Děkujeme všem našim zdravotním sestrám, že jsou profesionálové se zdravotní odborností a současně i se srdcem v přístupu k lidem. Bez vás by péče o klienty nebyla úplná.

Na následující straně si můžete přečíst rozhovor s paní Ivetou Macurovou, zdravotní sestrou ve středisku DUHOVÝ DŮM Ostrava.

Lenka Waszutová

ROZHOVOR S IVETOU MACUROVOU

Jak jste se dostala k práci zdravotní sestry v sociálních službách?

K práci zdravotní sestry v soc. službách jsem se dostala vlastně náhodou. Pracovala jsem celý svůj profesní život, tedy 32 let, ve zdravotnictví, konkrétně na dětské hematologii a hematatoonkologii ve FNO. Tato práce je velmi náročná, jak po odbornostní, psychické tak i fyzické stránce, ale přesto mne velmi naplňovala. Stalo se však to, co se občas stává, a já jsem zjistila, že jsem se po více než třech desítkách let dostala na hranu vyhoření. Uvědomila jsem si, že je třeba jít dál, ale jinou cestou. Rozhodování to nebylo jednoduché, jelikož dětská onkologie byla má „srdcovka“. Původně jsem uvažovala, že půjdu úplně mimo obor, ale pak jsem narazila na inzerát, kde pro DUHOVÝ DŮM Ostrava hledali posilu. Tak jsem se rozhodla, že přece nezhodím všechny své zkušenosti a zkusím zůstat ve své profesi.

Jak vypadá váš běžný pracovní den?

Záleží, jestli jde o ranní, nebo o odpolední směnu. Ale z větší části jsou naše činnosti totožné. V první řadě se jedná o přípravu a podávání léků klientům, s tím souvisí objednávání léků v příslušných odborných ambulancích. Dále provádíme ošetřování chronických, či krátkodobých ran, kdy si vždy musíme předem zajistit dostatek potřebného materiálu k ošetření. Klienti v tomto ohledu a nejen v něm maximálně spoléhají, že bude vše zajištěno. Dále provádíme výměny močových katétrů a jejich proplachy, zajišťujeme dodávání inkontinenčních pomůcek. Podáváme stravu klientům, kteří nemohou přijímat jídlo ústy do tzv. PEGu, tj. přímo do žaludku přes speciální katétr. Je toho určitě mnohem více, nejde to vše vypsát do jednoho bodu. Ale co je pro mne nejdůležitější při všech těchto úkonech, je navození klidné domácí péče, vcítění se do jakékoliv klientovy situace. Vždy se snažím věnovat dostatek pozornosti i drobným obtížím a starostem, které klienty trápí.

V čem je jiná práce zdravotní sestry ve zdravotnickém zařízení od práce v sociálních službách?

Z mého pohledu je práce v soc. službách, tedy konkrétně v DUHOVÉM DOMĚ Ostrava jiná v tom, že pečujeme v podstatě o stále klienty, pouze v OS se klientela obměňuje. Ve zdravotnictví je obměna pacientů samozřejmě častější. Dále také vnímám rozdíl v tom, že pociťuji větší míru zodpovědnosti proto, že při řešení různých zdravotních komplikací není přítomen lékař. Řešení takovýchto situací zdravotní sestrou vyžaduje spoustu zkušeností, rozhodnost a velkou míru empatie.

Pokud sestřička disponuje osobní vyzrálostí, dostatečnými zkušenostmi a hlavně velkou mírou empatie, řešení se většinou dá najít.

Co je na vaší práci nejnáročnější?

Já vlastně ani neumím pojmenovat něco, co je na naší práci nejnáročnější. Vždycky se dá najít nějaké schůdné řešení situací, které přináší pozice zdravotní sestry. Pokud sestřička disponuje osobní vyzrálostí, dostatečnými zkušenostmi a hlavně velkou mírou empatie, řešení se většinou dá najít.

Znáte spoustu kolegů z oboru, pro koho je práce v sociálních službách vhodná?

Je to o přizpůsobení se, o pochopení a lásce k pomáhajícím profesím. České zdravotní sestry mají své jméno ve světě, jsme přizpůsobivé, chápavé a hlavně si vždycky a za jakýchkoliv situací umíme poradit. Takže ano, myslím si, že spousta mých bývalých kolegů ze zdravotnické sféry, by dokázala pracovat v sociálních službách.

A co vás na ní nejvíc těší?

Základem je, aby každý z našich klientů byl spokojený. Nejvíce mne těší, když směna probíhá v klidu, když klienti mají pocit jistoty, podpory a bezpečí. Když se daří řešit různé zdravotní obtíže v pohodě, co nejefektivněji a hlavně s úsměvem na tváři.

Jak spolupracujete s ostatními pracovníky týmu?

Spolupráce s ostatními pracovníky týmu je jeden z nejdůležitějších faktorů při společné péči o naše klienty. Tým je základ, ať už to jsou mé kolegyně všeobecné sestry, pracovníci v sociálních službách, nebo sociální pracovníci. Myslím, že spolupracujeme efektivně, a společně se snažíme o maximální spokojenost našich klientů.

Ale co je pro mne nejdůležitější při všech těchto úkonech, je navození klidné domácí péče, vcítění se do jakékoliv klientovy situace. Vždy se snažím věnovat dostatek pozornosti i drobným obtížím a starostem, které klienty trápí.

Máte nějaký osobní recept, jak zvládat náročné dny?

Konkrétní osobní recept asi ani nemám, každý z nás je jedinečný. Můžu mluvit pouze za sebe. Za mne pobyt v přírodě, takové to propojení s přírodou. Ať už to jsou procházky lesem, jarním parkem, či pobyt na horách. Já načerpávám energii hlavně na zahradě, pěstováním různých druhů květin, okrasných keřů, hlavně hortenzií, to je moje citovka. Baví mne všechno kolem toho, od zjišťování si informací o pěstování, až po sázení a následnou péči o rostliny. A když pak vidím, jak krásně rostlinky prospívají, tak mám dušičku v peříčku. Takže po náročném dni přijdu domů a obejmou si své skoro dvoumetrové hortenzie a je mi nádherně.

Klienti se na mne obracejí s různorodými problémy. Nejsou to jen obtíže zdravotního charakteru, ale i velmi osobní záležitosti.

Co byste poradila všem, kteří o práci v sociálních službách uvažují?

Aby si určitě zjistili všechny možné informace o tom, co tato práce obnáší. Aby si zkusili najít kontakt na někoho, kdo tuto práci vykonává, či vykonával. Myslím, že je i vhodné využít možnosti účasti na dnech otevřených dveří, které některá střediska pořádají.

S jakými problémy se na vás klienti obracejí aneb jak vidíte vývoj práce s lidmi s postižením?

Klienti se na mne obracejí s různorodými problémy. Nejsou to jen obtíže zdravotního charakteru, ale i velmi osobní záležitosti. Vždy se snažím o tématu hovořit s ohledem na míru postižení, společně hledat způsoby řešení a hlavně dodávat důvěru v opětovné zlepšení. Co se týče vývoje práce s lidmi s postižením, si myslím, že se vše hodně posouvá. Nedá se srovnat péče nyní a péče třeba před 20 lety, posouvá se to směrem ke klientovi. Dnes už to není o tom, že je klient někde v nějakém zařízení, dnes už to je o tom, že je klient prostě a jednoduše doma.

Jaké máte profesní nebo osobní cíle do budoucna?

Vzhledem k mé dlouholeté praxi je mým profesním cílem se zaměřit na využití bohatých zkušeností a předávání znalostí ve zlepšování kvality péče. Co se týká osobních cílů, určitě bych si chtěla zachovat rovnováhu, pocit smysluplnosti v práci a samozřejmě se starat o své zdraví a pohodu.

Rozhovor s Ivetou Macurovou vedl Milan Letošník

ROSTEME SPOLEČNĚ

Další vzdělávání není jen o získávání certifikátů nebo plnění povinných hodin. Je to především o růstu – profesním i osobním. A právě naši pracovníci v přímé péči, včetně zdravotníků, vědí nejlépe, jak rychle se mění požadavky na jejich práci. Každý den kombinují odborné znalosti zdravotní péče s lidským přístupem a empatií, která je v sociálních službách naprosto nepostradatelná.

Sociální pracovníci, pracovníci v sociálních službách, vedoucí pracovníci, zdravotní sestry, ošetřovatelé a další zdravotní pracovníci se dnes setkávají s klienty, kteří mají velmi různorodé potřeby – musejí zvládat vše od základní ošetřovatelské péče, podpory v duševní pohodě až po komunikaci a práci s moderními zdravotnickými pomůckami. A právě zde hraje vzdělávání klíčovou roli. Pomáhá nám držet krok s aktuálními postupy, rozšiřuje naše obzory a přináší jistotu v každodenní praxi.

Zkušenosti z našich kurzů ukazují, že účastníci oceňují především praktickou stránku vzdělávání – sdílení zkušeností, modelové situace, prostor pro otázky a diskuzi. Často zaznívá, že právě tato možnost „učit se od sebe navzájem“ má obrovskou hodnotu. Teorie je důležitá, ale až praxe dává znalostem skutečný smysl.

Diakonický institut se dlouhodobě snaží podporovat kolegy v přímé práci nejen formou akreditovaných kurzů, ale také vytvářením bezpečného prostoru pro sdílení, inspiraci a profesní růst. Věříme, že vzdělávání má smysl tehdy, když přináší radost z poznání a chuť dělat svou práci ještě lépe.

Ať už jste zdravotník, pracovník v sociálních službách, nebo vedoucí pracovník, věříme, že si v nabídce najdete to své. Protože když se vzděláváme, nerosteme jen my – roste celá naše služba, naši klienti i naše organizace.

Těšíme se na vás na kurzech, které nejen obohatí vaše znalosti, ale přinesou i novou energii do každodenní práce.

Lucie Ližičková

VÍCE NEŽ 140
VZDĚLÁVACÍCH DNÍ
VÍCE NEŽ 1600
ÚČASTNÍKŮ
Z A R O K 2 0 2 5

Diakonický
Institut

Nová témata AVP (akreditovaných vzdělávacích programů) v posledním akreditačním kole MPSV roku 2025:

- Ochrana osobních údajů v sociálních službách – základy pro bezpečnou praxi (Mgr. et Mgr. Lucie Ližičková, DiS.)
- Když je toho moc aneb jak nevyhořet (Mgr. Simona Rykalová)
- Mediace jako jedna z cest k řešení konfliktů (Mgr. Marek Tkáč)

JAK JSME OSLAVILI PRACOVNÍ JUBILEA?

Ocenění a poděkování z rukou ředitelky Slezské diakonie Zuzany Filipkové a předsedy představenstva Arnolda Macury převzalo v pátek 20 zaměstnanců, kteří slaví 10 let svého působení v naší organizaci, 8 zaměstnanců s 20letým výročí a 4 zaměstnanci, kteří oslavili 25 let práce ve Slezské diakonii.

Byť paní ředitelka ocenění předávala, tak byla také sama mezi oslavenci, a to za krásných 25 let působení ve škole MŠ, ZŠ a SŠ Slezské diakonie. Slavnostní okamžik se nesl v duchu radosti a vděčnosti.

Atmosféru umocnilo vystoupení žáků MŠ, ZŠ a SŠ Slezské diakonie, hudební projev Klaudie a Damiána, duchovní povzbuzení pastora Lukáše Sztefka i vystoupení dětí ze střediska volného času AMOS.

Tuto výjimečnou chvíli jsme zakončili modlitbou, kterou vedla paní náměstkyně Romana Bělová.

Děkujeme všem našim kolegům a kolegyním za jejich obětavou práci pro Slezskou diakonii. Díky vám můžeme šířit světlo do životů potřebným a být věrnými nositeli našich hodnot.

PŘÁTELSTVÍ PŘESAHUJÍCÍ HRANICE SLUŽBY

Posláním SAS (sociálně aktivizační služba pro osoby se zdravotním postižením) EUNIKA Karviná není jen podporovat a rozvíjet děti a mladé dospělé se zdravotním postižením, ale také vytvářet prostor pro budování vztahů a přátelství. Právě taková přátelství mohou být pro život nesmírně důležitá. Děti s PAS i jiným handicapem často čelí potížím při navazování kontaktu se svými vrstevníky, a proto je pro ně bezpečné a podporující prostředí obzvláště důležité.

Dva naši uživatelé Petr (7 let) a Nicol (8 let) se začali setkávat o prázdninách na pravidelných nácvicích a během těchto aktivit a společných nácviků si začali výborně rozumět. Porozumění našli při komunikaci, ve hře i společných zájmech. Dokáží spolupracovat i soupeřit či společně tvořit. A to vždy s úsměvem a radostí.

Jejich komunikace probíhá způsobem, který je pro oba přirozený a srozumitelný. Vzájemně se respektují a těší se na další setkání. Když jeden z nich chybí, druhý se ptá, kde kamarád je a kdy zase přijde.

Radosti z jejich přátelství si všimli také rodiče, kteří přišli s nápadem, že by se děti mohly potkávat i mimo aktivizační službu. Po vzájemném propojení rodičů sociální pracovníci už došlo i k prvnímu společnému výletu do Dinoparku, který si děti společně výborně užily.

Tento příběh potvrzuje, jak velký význam má setkávání dětí v bezpečném a podporujícím prostředí. Přátelství, která zde vznikají, přesahují hranice naší služby a přinášejí radost nejen dětem, ale i jejich rodinám.

Karolína Bobek Paździorová

EUNIKA
Karviná

Z ISTRIE AŽ K DĚTEM V BOHUMÍNĚ

Zástupci firmy Vaše okna a dveře s.r.o. předali Slezské diakonii darovací šek v hodnotě 30 000 Kč. Myšlenka podpořit právě tuto organizaci vznikla během účasti Patrika Lacka na Istria Trailu. Děkujeme za dar! Finance budou využity ve středisku SALOME Bohumín na pořízení pomůcek pro podporu senzorické integrace dětí s autismem. Klienti jsou nadšení a už máme úspěchy ve zlepšeném vnímání dětí.

Zeptali jsme se Patrika Lacka na jeho příběh.

Váš příběh kombinuje sportovní výzvu a dobročinnost. Jak vznikl nápad propojit běh se sbírkou?

Už delší dobu jsem chtěl propojit něco, co mě baví, s něčím, co má přesah. Běhání je pro mě výzva a zároveň forma odreagování či inspirace. Když jsem se chystal na Istrii běžet ultramaraton, napadlo mě, že by se dalo spojit příjemné s užitečným – a že bych mohl motivovat i ostatní, aby pomohli. Sdílení na sociálních sítích je dnes rychlé a jednoduché – tak proč toho nevyužít? Proto jsem během závodu natočil video s výzvou na sbírku pro dobrou věc, toto video jsem umístil na sociální sítě a čekal, co se bude dít.

Jaký závod jste běžel a co pro vás osobně znamenal?

Šlo o horský ultramaraton Istria trail, který se koná na krásném poloostrově Istrii v Chorvatsku. S délkou 110 kilometrů to byl můj dosud nejnáročnější běžecký závod – fyzicky i psychicky. Necítil jsem se fyzicky na 100 %, zato hlava věděla, co chce, a to je pro mě vždy nejvíc důležité. Ale právě proto měl pro mě tento závod i hlubší smysl. Každý kilometr jsem běžel i pro dobrou věc a pro všechny, co na mě mysleli a podporovali mě. Víím, že děti a lidé v životě čelí mnohem větším výzvám než my, co jsme zdraví.

Co jste cítil, když jste viděl, jak se k výzvě přidávají lidé a sdílejí ji dál?

Bylo to silné. Nešlo jen o sdílení – lidé psali, že jim to dává smysl, že fandí nejen běhu, ale hlavně dětem a mojí myšlence. V ten moment jsem věděl, že to celé má opravdový dopad.

Byl moment, kdy jste měl pochybnosti nebo obavy, jestli se podaří vybrat větší částku?

Určitě. Měl jsem obavu, že to zůstane bez odezvy nebo že se k výzvě připojí jen pár známých. Ale opak byl pravdou – lidé se zapojili nezištně a spontánně a nakonec jsme díky tomu mohli předat částku 30 000 Kč.

Co vám osobně tato zkušenost dala?

Velké vnitřní naplnění. A připomenutí, že pomoc nemusí být složitá, aby byla účinná. Stačí se rozhybat – doslova i obrazně.

Proč jste se rozhodl právě pro naši organizaci?

Slezská diakonie je organizace, kterou znám už dlouho. Navíc maminka mého kolegy a nejlepšího přítele, se kterým se znám už od dětství, pro vás pracovala, bohužel však už není mezi námi. Proto při debatě s kolegy, kam peníze budou směřovat, jste byli jasnou volbou. Středisko SALOME nás napadlo až po bližším zkoumání vašich aktivit a činností. Vííme, jak důležitou práci děláte. Pomoc v rané péči je pro mnoho rodin klíčová a zaslouží si větší pozornost. Proto padla volba právě na vás.

Co byste vzkázal dalším lidem, kteří uvažují o možném zapojení se do pomoci potřebným lidem?

Nebojte se udělat první krok. Pomoc má mnoho podob – i malý čin může mít velký dopad. A radost, kterou z toho získáte, je k nezaplacení.

Rozhovor vedla Renáta Větrovcová

CHATRČ – WM. PAUL YOUNG

Kniha, která vzbudila ve Spojených státech mimořádný ohlas a rovněž zájem (dosud se prodalo 7 milionů výtisků, titul za půldruhého roku od vydání neopustil první desítku v žebříčku bestsellerů), je žánrově těžko zařaditelná. Dějovou kostru tvoří příběh Macka Phillipse, jehož rodina zažije tragickou událost – nejmladší Mackovu dceru Missy unese a usmrtí sériový vrah. Smyslem a poselstvím knihy je však vylíčení způsobu, jakým se Mack s touto ztrátou vyrovnává – s odstupem času se totiž na základě záhadného pozvání vydá zpět do chatrče, kde byl hrůzný čin spáchán, a setkává se tam s Bohem (v podobě vpravdě neobvyklé trojice lidí), který mu pomůže najít cestu k usmíření. Kniha má šanci zaujmout každého, kdo se v současném světě snaží ujasnit si svůj postoj k Bohu, víře, otázkám dobra a zla, ale především svůj vztah k lidem, rodině, blízkým a k sobě samému.

Zdroj fotografie a textu:
www.luxor.cz

Kniha je k dispozici v naší knihovně v Českém Těšíně, více na:

MÁTE RADĚJI MLUVENÉ SLOVO? PŘINÁŠÍME ROZHOVOR S PAVLEM HELANEM

PODCAST SLEZSKÉ DIAKONIE

BENEFIČNÍ KONCERT SVĚTLA A NADĚJE

SLEDUJTE NAŠE PŘÍBĚHY ONLINE

Vydává: Slezská diakonie, Na Nivách 259/7, 737 01 Český Těšín, tel.: 558 764 333, ustredi@slezskadiakonie.cz, IČO: 65468562, č.ú.: 23035791/0100.

Odpovědný redaktor: Milan Letošník, m.letosnik@slezskadiakonie.cz, grafická úprava: Milan Letošník, korektura: Hana Kačmárová.

Titulní foto: Milan Letošník. Vychází 4× ročně, březen, červen, září, prosinec 2025. Vydání povoleno rozhodnutím MK ČR, E 12139. www.slezskadiakonie.cz

Tisk: Drukarnia ARKA, www.arkadruk.pl